165. Fel, és magasztaljuk...



- 2. Már mielőtt ismertük, Ő szeretett, És midőn bajunk volt, azon kesergett; Atyákat s anyákat ad segítségül, És jó tanítókat is vezetőül.
- 3. Ő ad iskolákat, és bölcsességet, Hogy tanuljunk isteni érzelmeket; És így szól: ó, jöjjetek, ti gyermekek, S én boldog nyugalmat adok tinektek!
- 4. A lelki munkára szólít Ő minket, Hogy tegyen mindenki amennyit tehet, Mert lesz még egy nyár, midőn lesz aratás, És a munka szerint lesz jutalmazás.

166. A reggeli óra kedves...





- 2. Ó, tekintsünk fel az égre, Hol a nap ragyogva áll, Ahonnan a hegyre, völgyre, Fény és áldás alászáll; Szebben, mint nap világa, Ragyog Krisztus orcája; Üdv, béke és igazság van Rejtve e világosságban!
- Mint a tavasznak virági A napfényben kinyílnak, Minekünk is kell pompázni Díszére országának; Ő magához édesít, Megáld, mint gyermekeit, Hogy mindnyájan megismerjük, S Őt, Megváltónkat dicsérjük.
- 4. Ma is kíván elkísérni, A munkánkhoz jön velünk, Szívünket jóra vezérli, És híven áll mellettünk; Hogy ne érjen e napon Minket semmi bántalom, S hogy áldásával magunkat Adjuk át a nyugalomnak.
- 5. Íme, az Ő kegyelmével Mily sok jót tanulhatunk; Ha Ő vezet szent kezével: Könnyű s vidám lesz utunk. Boldog, aki hozzá esd, Minden napot vele kezd, S ha értelmét és érzelmét Lélek, ige megszentelték.

